

Dr Kovacsicsné Nagy Katalin
/1931-2020/

Fájdalmas veszteség érte a statisztikus, demográfus és jogász társadalmat. Január 22-én, életének 89. évében elhunyt Kovacsicsné Nagy Katalin, az állam- és jogtudomány doktora, professor emerita.

Az ELTE Természettudományi Karán szerzett matematika-fizika szakos tanári diplomát. Első munkahelyén, a Szolnoki Közlekedési Műszaki Egyetemen 3 évig tanársegédként oktatott, majd három évig középiskolában tanított. Ezt követően két évig a KSH Könyvtárában tudományos főmunkatárs.

1960-ban került az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Statisztikai Tanszékre, ahol tanársegédként, majd adjunktusként tanított. 1976-ban nevezték ki egyetemi docensnek, 1988-ban egyetemi tanárnak, ugyanakkor megbízást kapott a tanszék vezetésére is.

Tudományos érdeklődése kezdetben a településstatisztika felé irányult, a településfejlettség mérésére dolgozott ki egy azóta is sűrűn alkalmazott módszert, vizsgálta a családnagyság-lakásnagyság összefüggését. Később az igazságügyi statisztika került kutatásainak homlokterébe. Részt vett a fiatalkorú bűnözés okainak feltárására irányuló akadémiai vizsgálatokban.

Kandidátusi disszertációját a kriminálinformatika tárgykörében írta. Ennek keretében megszerkesztette Magyarország első kriminalitási tábláit, erre alapozva kidolgozta a bűnözés prognózisának a népesség korstruktúrájára alapozott módszerét. Nevéhez fűződik a bűnözés társadalmi veszélyességét mérő és összehasonlító index-számítás, továbbá a büntetőeljárás modelljének kidolgozása.

Ezután a bűnözés egy szűkebb szegmensét, a visszaesőket tanulmányozta. A bűnismétlők és visszaesők magatartásának tipizálására és prognosztizálására végzett kutatásai képezték doktori értekezése tárgyát. Doktori disszertációját 1987-ben védte meg A büntetett előéletűek és visszaesők demográfiai struktúrája és prognózisa címen. Kidolgozta egy egységes bűnügyi

nyilvántartó rendszer koncepcióját. Elkészítette a büntetésvégrehajtás nyilvántartásainak számítógépesítésére vonatkozó tervezetet. 2000-ben jelent meg a bűnözés és a büntetés kiszabás mérésére vonatkozó Bírósági indexek c. könyve.

Oktatási munkájában új diszciplinaként megszervezte a jogászképzésben a Jogi informatika oktatását, és kidolgozta a számítógéppel támogatott statisztika oktatás tematikáját. A felsőoktatási reform keretében javaslatára alternatív tárgyként 1995-ben bevezetésre került a Demográfia és a Gazdaságstatisztika, illetve a Jogi informatika és az Igazságügyi statisztika. Kezdeményezésére a Jogi Továbbképző Intézet keretén belül megindult a posztgraduális Demográfus szak és a posztgraduális Jogi informatikus szak. Mindkét szaknak vezető oktatója, és egyben egyik előadója. 1995-96 években irányításával két tankönyv készült el, a Jogi Informatika és a Demográfia. 1997-ben Statisztika, 2001-ben Igazságügyi statisztika címen jelent meg tankönyve.

Tudományos kutatásaihoz kapcsolódóan számos hazai és több külföldi (Brüsszel, Párizs, Strasbourg, Leicester, Firenze, Perugia, Köln, Peking, Helsinki) tudományos konferencián vett részt, illetve tartott előadást. Tagja volt a Nemzetközi Statisztikai Intézetnek, a Nemzetközi Népeségtudományi Uniónak, továbbá alapító tagja a Statisztika Oktatás Nemzetközi Társaságának.

Több évtizeden keresztül aktív tagja volt az MTA Statisztikai Bizottságának, két cikluson át elnöke volt az MTA Statisztika Oktatási Albizottságának. Tagja volt a Magyar Urbanisztikai Társaságnak, a Magyar Statisztikai Társaságnak, ez utóbbiban a Közigazgatási-, Igazságügyi Statisztikai és Jogi Informatikai Szakosztály elnökeként. A Jogi Informatikai Társaság örökös tiszteletbeli elnöke.

Statisztikai munkássága elismeréseként Fényes Elek emlékéremmel tüntették ki.

Kiemelkedő tudományos munkássága mellett nagy gondot fordított a fiatal tudósnevezdek segítésére. Tanszékvezetői tevékenysége időszakában iskolát teremtett, megalapozta a hazai igazságügyi statisztika matematikai módszerekkel történő vizsgálatát. Számos doktori értekezésnek, habilitációs eljárásnak volt lekiismeretes bírálója.

Kedves egyénisége, legendás segítőkészsége sok kolléga számára könnyítette meg a tudományos kutatásban és az oktatásban a nehézségek áthidalását.

A statisztikus közösség megőrzi emlékét.